

N:o 84.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1901, kl. 3 e. m.

Memorial med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om Kongl. Maj:ts proposition i anledning af en underdånig ansökning om koncession å anläggning af jernväg från Kiruna station vid statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen till Svappavaara i Norrbottens län.

(R. A.)

Sedan Kongl. Maj:t medelst en den 22 sistlidne februari aflåten proposition, n:o 44, lemnat Riksdagen tillfälle att yttra sig i anledning af en underdånig ansökning om koncession å anläggning af jernväg från Kiruna station vid den under byggnad varande statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen till Svappavaara i Norrbottens län, hade statsutskottet i sitt utlåtande n:o 49 hemställt:

»att, i anledning af Kongl. Maj:ts förevarande proposition, Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t tillkännagifva, att Riksdagen ej har något att erinra deremot, att koncession å anläggning af jernväg från Kiruna station vid statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen till Svappavaara i

Norrbottens län af Kongl. Maj:t beviljas under de vilkor och förbehåll, som föredragande departementschefen enligt det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet förordat.»

I det yttrande, som utskottet till stöd för denna hemställan afgifvit, hade utskottet fullständigt sammanfattat berörda, af departementschefen förordade vilkor och förbehåll för koncessionens beviljande samt i sådant afseende i fjerde stycket af yttrandet anfört följande:

»I koncessionen för Kiruna—Svappavaara jernväg bör vidare, på sätt departementschefen förordat, införas särskilda vilkor *dels* i fråga om vidtagande af vissa åtgärder till förekommande af eldfara, *dels* om skyldighet för jernvägens egare och trafikanter att vara underkastade den inskränkning i tillfälle till vidaretransport öfver statsbanan Kiruna—riksgränsen, som föranledes af de medgifvanden af rätt till transport af jernmalm eller deraf förädlad produkt, som redan af staten kontraktsevenligt lemnats eller framdeles kan komma att lemnas Luossavaara—Kirunavaara aktiebolag, *dels ock* derom, att transporten af malm från Kiruna—Svappavaara jernväg öfver statsbanan till riksgränsen icke får taga sin början förr än ett år efter sistnämnda banas öppnande för allmän trafik.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Andra Kammaren bifallit hvad utskottet uti ifrågavarande utlåtande hemställt, hvaremot Första Kammaren — jemte det att i nyss anförda stycke af utskottets yttrande orden: »som redan af staten kontraktsevenligt lemnats eller framdeles kan komma att lemnas Luossavaara—Kirunavaara aktiebolag, *dels ock* derom, att transporten af malm från Kiruna—Svappavaara jernväg öfver statsbanan till riksgränsen icke får taga sin början förr än ett år efter sistnämnda banas öppnande för allmän trafik» utbytt mot: »som redan af staten kontraktsevenligt lemnats Luossavaara—Kirunavaara aktiebolag» — bifallit utskottets hemställan med den ändring, att slutorden »som föredragande departementschefen enligt det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet förordat» utbytt mot: »som här ofvan blifvit af statsutskottet angifna».

Såsom här af framgår, skilja sig kamrarnes beslut endast derutinnan, att af de utaf departementschefen förordade vilkor och förbehåll för bifall till koncessionsansökningen — hvilka samtliga af Andra Kammaren upptagits såsom förutsättning för att Riksdagen skulle förklara sig ej hafva något att erinra mot koncessionens beviljande — följande två vilkor blifvit af Första Kammaren uteslutna, nemligen *dels (a)* om skyldighet för Kiruna—Svappavaara jernvägsegare och trafikanter att vara underkastade den inskränkning i tillfälle till vidaretransport öfver statsbanan Kiruna—riks-

gränsen, som föranledes af de medgifvanden af rätt till transport af jernmalm eller deraf förädlad produkt, som framdeles kan komma att lemnas Luossavaara—Kirunavaara aktiebolag, *dels ock (b)* derom, att transporten af malm från Kiruna—Svappavaara jernväg öfver statsbanan till riksgränsen icke finge taga sin början förr än ett år efter sistnämnda banas öppnande för allmän trafik.

Utskottet har föreställt sig, att en sammanjemkning af denna skiljaktighet i besluten lämpligen skulle kunna åstadkommas sålunda, att å ena sidan Första Kammaren medgäfvde, att bland de vilkor för koncessionens beviljande, till hvilka Riksdagen skulle hänföra sig i sitt förberörda uttalande i ämnet, finge upptagas jemväl den med *b* här ofvan betecknade bestämmelsen, och att å andra sidan Andra Kammaren medgäfvde uteslutande af vilkoret *a*.

I enlighet härmed får utskottet hemställa,

1:o) att Riksdagen, hvardera kammaren med frånträdande af sitt förut fattade beslut i fråga om lydelsen af fjerde stycket af statsutskottets yttrande i dess utlåtande n:o 49, må besluta, att detta stycke i och för intagande uti den skrifvelse, Riksdagen har att i ämnet till Kongl. Maj:t aflåta, skall hafva följande lydelse:

»I koncessionen för Kiruna—Svappavaara jernväg bör vidare införas särskilda vilkor *dels* i fråga om vidtagande af vissa åtgärder till förekommande af eldfara, *dels* om skyldighet för jernvägens egare och trafikanter att vara underkastade den inskränkning i tillfälle till vidaretransport öfver statsbanan Kiruna—riksgränsen, som föranledes af de medgifvanden af rätt till transport af jernmalm eller deraf förädlad produkt, som redan af staten kontraktsevenligt lemnats Luossavaara—Kirunavaara aktiebolag, *dels ock* derom, att transporten af malm från Kiruna—Svappavaara jernväg öfver statsbanan till riksgränsen icke får taga sin början förr än ett år efter sistnämnda banas öppnande för allmän trafik.»;

samt, under förutsättning att kamrarna bifalla hvad utskottet här ofvan föreslagit,

2:o) att Riksdagens beslut i anledning af ifrågasvarande proposition må i skrifvelsen till Kongl. Maj:t sammanfattas sålunda, att Riksdagen tillkännagifver, att Riksdagen ej har något att erinra deremot, att koncession å anläggning af jernväg från Kiruna station vid statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen till Svappa-vaara i Norrbottens län af Kongl. Maj:t beviljas under de vilkor och förbehåll, som förut i skrifvelsen blifvit angifna.

Stockholm den 6 maj 1901.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
